

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (4)
Chúa Giê-su Chịu Phép Báp-tem
Ma-thi-ơ 3: 13 – 17

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Trong bài giảng trước ta đã học rằng Giăng Báp-tít đến giảng đạo trong đồng vắng, người kêu gọi dân chúng phải ăn năn hối cải, vì nước Thiên Đàng đã đến gần! Nhiều người đến cùng Giăng, họ xưng tội mình và chịu người làm phép báp-tem dưới sông Giô-đanh.

Hôm nay chúng ta sẽ tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp **Ma-thi-ơ 3: 13 - 17**.

Ma-thi-ơ 3: 13 – 17. Thế rồi Đức Chúa Giê-su từ xứ Ga-li-lê đến cùng Giăng tại sông Giô-đanh, để chịu Giăng làm phép báp-tem. ¹⁴ Nhưng Giăng ngăn cản ngài rằng: “Chính tôi cần phải chịu ngài làm phép báp-tem, mà sao ngài lại đến cùng tôi?” Đức Chúa Giê-su đáp rằng: ¹⁵ “Bây giờ cứ làm như vậy đi, vì chúng ta làm trọn vẹn mọi sự công nghĩa như thế là hợp lẽ.” Giăng bèn vâng lời ngài. ¹⁶ Vừa khi chịu phép báp-tem xong, Đức Chúa Giê-su liền ra khỏi nước. Kìa, bầu trời mở ra, ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như chim bồ câu và đậu trên ngài. ¹⁷ Kìa, có tiếng nói từ trên trời phán rằng: “Đây là Con yêu dấu của ta, ta rất hài lòng về người.”

Đức Chúa Giê-su Chẳng Nhận Biết Tội Lỗi

Tại sao Chúa Giê-su phải chịu phép báp-tem? Loài người chúng ta cần phải ăn năn hối cải rồi chịu phép báp-tem, tại vì chúng ta đều đã phạm tội. Nhưng Đức Chúa Giê-su chưa hề phạm một tội lỗi nào cả, Chúa là hoàn toàn trọn vẹn. Nếu Chúa có phạm bất cứ một tội lỗi nào, cho dù là một tội rất nhẹ, thì Chúa không thể cứu chuộc chúng ta được.

2 Cô-rinh-tô 5:21. Đức Chúa Trời đã làm cho đấng vốn chẳng nhận biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta ở trong đấng ấy mà được trở nên sự công nghĩa của Đức Chúa Trời.

Đấng vốn chẳng nhận biết tội lỗi tức là Chúa Giê-su. Xin các bạn để ý, hai chữ “nhận biết” ở đây không phải chỉ là một sự hiểu biết trong đầu óc thôi, mà đó là một sự nhận biết qua kinh nghiệm.

Chúa Giê-su Chịu Phép Báp-tem

Sự hiểu biết trong đầu óc thì khác biệt với sự nhận biết qua kinh nghiệm. Thí dụ ta biết lịch sử, địa lý, đó là sự hiểu biết trong đầu óc. Ta biết làm toán cộng, trừ, nhân, chia, đó là sự hiểu biết trong đầu óc. Nhưng hai chữ "nhận biết" trong câu Kinh Thánh này không phải là sự hiểu biết trong đầu óc.

Trong nguyên văn Hy Lạp, từ ngữ "nhận biết" là "γινώσκω" (ghi-nu-s-khu). Chữ "γινώσκω" là nhận biết qua kinh nghiệm, có nghĩa là ta nhận biết một điều gì khi ta thật sự kinh nghiệm điều đó.

Thí dụ: Những người nông dân nhận biết trồng trọt cây cấy, sự nhận biết của họ là sự nhận biết qua kinh nghiệm, vì họ đã cấy cấy suốt đời. Còn tôi chỉ hiểu sơ sơ về trồng trọt cây cấy, tôi đã học ở trường về lý thuyết của cây cấy, nhưng tôi chưa hề thật sự trồng cái gì cả, cho nên sự hiểu biết của tôi chỉ là sự hiểu biết trong đầu óc thôi. Và lẽ dĩ nhiên sự nhận biết của những người nông dân về trồng trọt cây cấy thì hẳn là sâu xa hơn sự hiểu biết của tôi rất nhiều.

Nói tóm lại hai chữ "nhận biết" (γινώσκω) trong câu Kinh Thánh này là nói về sự nhận biết qua kinh nghiệm. Câu Kinh Thánh này nói rằng Đức Chúa Giê-su chẳng nhận biết tội lỗi, có nghĩa là Chúa không có kinh nghiệm về tội lỗi. Hay nói một cách khác là Chúa chẳng hề phạm tội bao giờ cho nên Chúa không nhận biết tội lỗi.

Vậy tại sao Chúa Giê-su lại phải chịu Giăng làm phép báp-tem? Chính Giăng cũng muốn ngăn cản Chúa, người nói rằng: "Chính tôi cần phải chịu ngài làm phép báp-tem, mà sao ngài lại đến cùng tôi?" Đức Chúa Giê-su đáp rằng: "Bây giờ cứ làm như vậy đi, vì chúng ta làm trọn vẹn mọi sự công nghĩa như thế là hợp lẽ."

Chúa Giê-su phải chịu phép báp-tem không phải vì ngài đã phạm tội lỗi, mà là để làm trọn vẹn mọi sự công nghĩa. Câu nói này mang một ý nghĩa rất sâu xa, hỡi các bạn ơi! Bây giờ tôi sẽ giải thích cho các bạn từng bước một.

Đức Chúa Giê-su Phải Giống Như Chúng Ta Trong Mọi Sự

Kinh Thánh dạy rằng Chúa Giê-su phải giống như chúng ta trong mọi sự.

Hê-bơ-rơ 2:16 – 17. ¹⁶ Vì quả thật ngài không phải giúp đỡ các thiên sứ, mà là giúp đỡ dòng dõi của Áp-ra-ham. ¹⁷ Bởi vậy ngài phải chịu làm nên giống như anh em mình

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (4)

trong mọi sự, hầu cho ngài trở nên thầy tế lễ thượng phẩm đầy lòng thương xót và trung tín đối với Đức Chúa Trời để đền tội cho dân chúng.

Đức Chúa Giê-su không phải giúp đỡ các thiên sứ, mà là giúp đỡ dòng dõi của Áp-ra-ham. Dòng dõi của Áp-ra-ham tức là người dân của Chúa Trời. Chúa muốn giúp đỡ người dân của Chúa Trời, thì Chúa phải trở nên giống như chúng ta trong mọi sự.

Tại sao Chúa phải trở nên giống như chúng ta trong mọi sự rồi Chúa mới có thể giúp đỡ chúng ta vậy? Bởi vì khi ngài giống như chúng ta trong mọi sự, thì ngài hiểu rõ thông cảm với đau khổ khó khăn của ta, rồi ngài mới có thể giúp đỡ chúng ta.

Tôi lại lấy cái thí dụ về trồng trọt cây cấy. Tôi không nhận biết trồng trọt cây cấy qua kinh nghiệm, tôi chỉ biết lý thuyết thôi. Tôi theo học ngành computer science tức là khoa học về máy tính điện tử. Giả tỷ tôi muốn chế tạo một cái máy do máy tính điện tử điều khiển để giúp đỡ cải thiện việc cấy cấy. Các bạn nghĩ rằng tôi có thể chế tạo một cái máy cấy cấy hữu hiệu và thực dụng không? Hẳn là không! Tại sao? Tại vì tôi không có kinh nghiệm về trồng trọt cây cấy, cho nên tôi không cách nào chế tạo được một cái máy để cải thiện việc trồng trọt cây cấy. Vì tôi không hiểu rõ khó khăn của nông dân, cho nên tôi không thể giúp đỡ họ được. Nếu tôi muốn chế tạo ra một cái máy để giúp đỡ người nông dân, thì đầu tiên tôi phải thật sự bắt tay vào việc cấy cấy, sau khi tôi hiểu rõ những khó khăn của nông dân, rồi tôi mới có thể tìm cách chế tạo một cái máy để giúp đỡ cải thiện việc cấy cấy được.

Tương tự như vậy khi Chúa Giê-su trở nên giống như chúng ta trong mọi sự, Chúa thông cảm với ta, và Chúa trở nên một thầy tế lễ thượng phẩm đầy đầy thương xót với đau khổ của ta.

Bởi vì loài người chúng ta đều đã phạm tội, chúng ta cần phải ăn năn hối cải rồi chịu phép báp-tem, cho nên Đức Chúa Giê-su cũng chịu phép báp-tem cho dù Chúa không có phạm một tội lỗi nào cả. Đó là lý do tại sao Chúa Giê-su phải chịu phép báp-tem, tại vì Chúa vui lòng trở nên giống như chúng ta trong mọi sự.

Chúa Giê-su Tiếp Tục Tự Hạ Mình Xuống Đến Chỗ Thấp Hèn Nhất Trên Thế Gian

Chúa Giê-su Chịu Phép Rửa-tẩy

Chẳng những thế, khi Chúa Giê-su chịu Rửa làm phép rửa-tẩy, Chúa tự hạ mình xuống thấp hơn Rửa. Bởi vậy chính Rửa cũng thấy khó mà chấp nhận điều này, người nói rằng: "Chính tôi cần phải chịu ngài làm phép rửa-tẩy, mà sao ngài lại đến cùng tôi?"

Thực ra đây chỉ là một trong những bước đầu tiên của Chúa Giê-su trong việc tự hạ mình xuống.

Khi ta học tập về cuộc đời và việc làm của Chúa Giê-su, ta thấy ngay từ lúc giáng sinh Chúa đã ở trong địa vị thấp hèn. Chúa sinh ở trong chuồng chiên máng cỏ, đó là một chỗ cho các súc vật ở, rất dơ bẩn hôi thối. Ông vua của xứ Giu-đê muốn giết hại Chúa, cho nên Chúa còn chưa đến hai tuổi thì cha nuôi Giô-sép phải dắt ngài và mẹ ngài chạy trốn qua nước Ê-díp-tô (tức là nước Ai-cập). Về sau khi ông vua chết đi rồi, cho dù họ cũng có thể về nước, nhưng cả gia đình vẫn không dám trở về quê hương, họ phải ở trong thành Na-xa-rét là một thành phố nghèo nàn lạc hậu. Khi ngài lớn lên, ngài bị người ta khinh miệt gọi ngài là người Na-xa-rét.

Trước khi ngài bắt đầu truyền giảng Tin Lành, ngài tình nguyện chịu phép rửa-tẩy như một người tội nhân cho dù ngài không hề phạm một tội lỗi nào cả. Ngài tự hạ mình xuống thấp hơn Rửa để chịu Rửa làm phép rửa-tẩy.

Sau khi ngài bắt đầu truyền giảng Tin Lành, ngài tiếp tục tự hạ mình xuống. Thí dụ Chúa kết bạn với những người thu thuế, hồi đó người thu thuế bị người ta coi thường khinh miệt. Tại vì người thu thuế thường hay đòi người dân phải nộp nhiều hơn số tiền đã qui định, cho nên người dân khinh miệt họ lắm. Nhưng Chúa Giê-su vui lòng tự hạ mình xuống để kết bạn với những người thu thuế với mục đích là để cứu vớt họ ra khỏi tội lỗi. Chính Ma-thi-ơ, tác giả của Tin Lành theo Ma-thi-ơ, cũng từng là một người thu thuế. Nhưng khi Chúa kêu gọi người đi theo ngài, thì ngay lập tức Ma-thi-ơ từ bỏ tất cả để trở thành môn đồ của ngài. Nhưng phần đông người đời, nhất là những kẻ kiêu ngạo tự coi mình là chính nghĩa ngay thẳng, thì khinh thường Chúa vì ngài kết bạn với những người thu thuế.

Chúa Giê-su còn nói chuyện làm quen với người đàn bà tà dâm nữa. Một người đàn bà từng có năm đời chồng, và lúc đó bà đang ở chung với một người đàn ông, mà người đàn ông đó lại không phải là chồng của bà. Một người đàn bà như vậy thì trong bất cứ xã hội nào trong bất cứ thời đại nào đều bị người ta khinh thường, vậy mà Chúa lại chủ động đi nói chuyện làm quen với bà với mục đích là để cứu vớt đàn bà này ra khỏi tội lỗi. Và lẽ dĩ nhiên người đời đều cho rằng hành động này là quái đản thấp hèn.

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (4)

Hơn nữa Đức Chúa Giê-su còn giơ tay rờ người bệnh cùi. Hồi đó những người mắc bệnh cùi không được ở chung với người khỏe mạnh, họ bị người ta đuổi ra ngoài thành, họ thường ở trong những vùng xa xôi hẻo lánh. Khi những người mắc bệnh cùi thấy người khỏe mạnh, thì họ phải kêu lớn tiếng lên: "không sạch! không sạch!" để cho mọi người đều tránh xa họ. Không ai muốn đến gần những người mắc bệnh cùi. Vậy mà khi Đức Chúa Giê-su chữa bệnh cho người bệnh cùi, ngài còn giơ tay rờ người. Tại sao? Ta nên biết rằng khi Chúa chữa bệnh cho một người nào, thì ngài chỉ cần nói một lời thôi thì người bệnh được lành, ngài không cần phải rờ người bệnh. Vậy tại sao ngài lại cố ý rờ người bệnh cùi? Tại vì Chúa thương xót cho người, Chúa biết rằng đã lâu nay mọi người đều tránh xa người, người cô đơn đau khổ lắm, cho nên Chúa muốn an ủi khuyến khích người. Khi Chúa làm như vậy, Chúa tự hạ mình xuống đến địa vị thấp hèn của người bệnh cùi vậy.

Chúa Giê-su tiếp tục tự hạ mình xuống, đến ban đêm trước khi ngài bị tên phản bội nộp cho những người cầm quyền của đạo Do Thái, ngài tự hạ mình xuống đi rửa chân cho các môn đồ của mình. Rửa chân cho người ta là công việc của tên nô lệ. Tên nô lệ thường phải rửa chân cho người chủ của mình, đó là một việc thấp hèn đến mức nào. Vậy mà Chúa Giê-su đi rửa chân cho các môn đồ của mình, mục đích của ngài là cái gì? Mục đích của ngài là để giảng dạy cho các môn đồ một bài học về khiêm nhường tự hạ mình xuống. Ngài muốn cho bài học này in sâu vào trong tâm hồn của họ. Ngài là thầy, là Chúa, vậy mà ngài đã hầu hạ các môn đồ rửa chân cho họ, ngài để lại cho họ một gương mẫu để noi theo, cho nên họ cũng nên rửa chân lẫn cho nhau, có nghĩa là họ phải noi gương của ngài mà khiêm nhường tự hạ mình xuống hầu hạ phụng sự lẫn nhau.

Sau cùng Chúa Giê-su bị đóng đinh trên cây thập tự. Các bạn nên biết bị đóng đinh trên cây thập tự là một hình phạt chỉ dành riêng cho những kẻ phạm tội trầm trọng, chẳng hạn như phản bội chính phủ La-mã, cướp của, giết người v.v. Hình phạt này rất tàn nhẫn, tên tử tội bị đóng đinh trên cây thập tự, cho dù thân thể rất đau đớn, nhưng họ không có chết liền đâu, họ chết một cách chậm chạp đau khổ. Có khi tên tử tội bị treo trên cây thập tự mấy ngày rồi mới dần dần kiệt sức mà chết đi. Khi Chúa Giê-su chịu chết trên cây thập tự, đó là cái chết của một người phạm tội trầm trọng. Chúa Giê-su tự hạ mình xuống đến chỗ thấp hèn nhất trên thế gian này.

Tại Sao Chúa Giê-su Tiếp tục Tự Hạ Mình Xuống?

Chúa Giê-su Chịu Phép Rửa

Tại sao Chúa Giê-su tiếp tục tự hạ mình xuống đến chỗ thấp hèn nhất trên thế gian? Tại vì Đức Chúa Trời muốn cho mọi người đều được cứu chuộc, kể cả những người thấp hèn nhất trên thế gian này, cho nên Chúa Giê-su vui lòng tự hạ mình xuống đến chỗ thấp hèn nhất để có thể thông cảm giúp đỡ những người thấp hèn nhất trên thế gian.

Sự tự hạ mình xuống của Chúa Giê-su bày tỏ tấm lòng vâng phục của Chúa đối với Đức Chúa Trời. Mà vâng phục Đức Chúa Trời chính là sự công nghĩa. Bởi vậy Khi Chúa Giê-su tự hạ mình xuống chịu Rửa làm phép rửa, đó là để làm trọn sự công nghĩa.

Cho nên khi Chúa chịu phép rửa rồi, ngài vừa ra khỏi mặt nước, thì bầu trời mở ra, Thánh Linh giáng xuống như chim bồ câu đậu trên mình ngài, và có một tiếng nói từ trên trời phán rằng: "Đây là Con yêu dấu của ta, ta rất hài lòng về người."

Nhưng ấy chỉ một trong những bước đầu tiên để làm trọn sự công nghĩa, Chúa phải tiếp tục tự hạ mình xuống đến chỗ ngày càng thấp hèn. Mãi cho đến khi Chúa vâng phục Đức Chúa Trời cho đến chết trên cây thập tự thì mọi sự công nghĩa mới được làm nên hoàn toàn trọn vẹn!